Dosarul nr.3-1425/2023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 februarie 2025 *****

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinând în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Tatiana Bîtca împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ,

A C O N S T A T A T:

La data de 12 iunie 2023, Tatiana Bîtca a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat (în continuare – SFS), solicitând:

- „Anularea Deciziei Direcției generale de deservire fiscală nr. 754/161 din 25.05.2023;
- Obligarea Serviciului Fiscal de Stat să accepte restituirea sumei de 16,69 lei pentru anul 2021, în beneficiul său, prin diminuarea obligației de plată a impozitului pentru bunurile imobile;
- Încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat, în beneficiul său, a pagubelor materiale pentru imprimare, xerox, în sumă de 35,00 lei, și morale în sumă de 5000 lei;

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat reclamantul că, la data de 24 noiembrie 2020, a fost încheiat Contractul de depozit de tip „Pensionar” nr. DF-011401/30 pe un termen de 12 luni, care urma să expire la 24 noiembrie 2021.

Pe parcursul executării contractului, din dobânda acumulată, conform art. 90^{1} alin. (3^{7}) din Codul Fiscal, a fost reținut impozit pe venit.

La 29 octombrie 2021, contractul de depozit a fost retras anticipat, fiind reținută sursa de venit, respectiv dobânda contractuală în sumă de 1200,26 lei.

Întrucât venitul în sumă de 1200,26 lei a fost retras, adică nu mai există sursa impozabilă, reclamanta consideră că supraplata impozitului pe venit reținut în mărime de 16,60 lei pentru anul de gestiune 2021 urmează a fi restituită sau diminuată prin recalcularea obligației de plată a impozitului pe bunul imobil cu număr cadastral *****– apartamentul nr. 172 din bd. Dacia 51/1, *****.

Prin cererea din 4 aprilie 2023, reclamanta a solicitat ca supraplata impozitului reținut pe venit să fie transferată în contul plăților pentru impozitul pe bunurile imobile sau considerată plată în avans la acest impozit.

Funcționarul fiscal a refuzat înregistrarea cererii, motiv pentru care reclamanta a transmis-o, în aceeași zi, prin poșta electronică, anexând documentele confirmative.

Prin notificarea din 13 aprilie 2023, SFS a refuzat restituirea, fără a indica însă norma legală care expres interzice restituirea impozitului pe venit în cazul diminuării sau anulării sursei impozabile.

La 10 mai 2023, reclamanta a contestat răspunsul SFS (contestație nr. 15586-CR), exprimându-și dezacordul cu examinarea cererii din 4 aprilie 2023 și cu acțiunile/inacțiunile funcționarului fiscal.

Prin decizia nr. 754/161 din 25.05.2023, contestația a fost respinsă.

Reclamanta nu este de acord cu această decizie, pe care o consideră ilegală și nefondată, pasibilă de anulare pentru următoarele motive:

1. Este fals că nu au fost anexate documentele la cerere. Toate actele confirmative au fost prezentate în original funcționarului fiscal care deservește str. A. Iulia 122, la 4 aprilie 2023, care a refuzat primirea și înregistrarea cererii. Ulterior, în aceiași zi, acestea au fost expediate prin poșta electronică.

2. Art. 44 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal („Cu excepția cazurilor când este prevăzut altceva, se aplică următoarele metode de evidență: a) pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător – contabilitatea de casă"), invocat de SFS, nu este relevant. Aceasta nu stabilește că în cazul în care sursa de venit a fost diminuată sau în general anulată, suma reținută cu titlu de impozit nu trebuie returnată, cu atât mai mult că în cazul persoanei care nu desfășoară activitatea de întreprinzător venitul este raportat nu lunar, ci anual.

Reclamanta în susținetea pretențiilor sale indică următoarele acte și documente: Manualul privind deservirea contribuabilului, care la pct. 6.1.3.1. prevede că: „Restituirea impozitului pe venit achitat/reținut în plus persoanelor fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător se efectuează în corespundere cu art. 175 și art. 176 din Codul fiscal"; Baza generalizată a practicii ficale; Regulamentul privind stingerea obligației fiscale prin compensare și/sau restituirea mijloacelor bănești, aprobat prin HG nr. 235/2017; Ordinul SFS nr. 134/2017 cu privire la aprobarea cererii de restituire a impozitului pe venit achitat/reținut în plus de la persoana fizică rezidentă a Republicii Moldova, care nu desfășoară activitate de întreprinzător și a listei documentelor ce urmează a fi anexate la cerere; Ordinul anual al Ministerului Finanțelor cu privire la modul de achitare și evidență a plăților la bugetul public național.

Confomr art. 176 alin. (1) din Codul fiscal: „Cu excepția cazurilor când legislația fiscală prevede altfel, restituirea sumei plătite în plus și a sumei care, conform legislației fiscale, urmează a fi restituită contribuabilului, se face în modul și termenele stabilite la art. 175 numai dacă acesta nu are restanțe."

Conform art.175 din Codul fiscal: „(1) Stingerea obligației fiscale prin compensare se efectuează prin trecerea în contul restanței a sumei plătite în plus sau a sumei care conform legislației fiscale, urmează a fi restituită. (2) Compensarea se efectuează la inițiativa Serviciului Fiscal de Stat sau la cererea contribuabilului dacă legislația nu prevede altfel. (3) În termen de până la 30 de zile de la apariția circumstanțelor respective sau de la primirea cererii contribuabilului, Serviciul Fiscal de Stat întocmește documentul de plată și îl transmite Trezoreriei de Stat spre executare, în modul stabilit de Ministerul Finanțelor. Pentru contribuabilii care au depus dezacord împotriva actului de control, Serviciul Fiscal de Stat întocmește documentul de plată și îl transmite Trezoreriei de Stat spre executare în termen de până la 45 de zile de la apariția circumstanțelor respective sau de la primirea cererii contribuabilului."

Prin prisma acestor norme, raportate la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, reclamanta consideră că, având în vedere că sursa de venit impozabilă în sumă de 1200,26 lei nu

mai există, SFS Direcția Deservire fiscală Buiucani urmează a fi obligată să restituie impozitul pe venit, care a fost reținut din această sumă, în mărime de 16,69 lei, și să indice în baza de date informația corectă despre venitul total obținut.

În concluzie, reclamanta subliniază că menținerea în continuare a impozitului reținut și a datelor inexacte privind venitul îi încalcă grav dreptul de proprietate, garantat de legislația națională și internațională.

În referință, depusă autoritatea pârâtă a solicitat respingerea acțiunii depuse de Tatiana Bîtca din următoarele considerene. Astfel, în motivarea poziției sale, indică partea pîrîtă că, la data de 4 aprilie 2023, cet. Bîtca Tatiana a depus cerere către SFS, prin care a solicitat returnarea impozitului pe venit reţinut în plus pentru anul 2021 în mărime de 16,69 lei.

Prin răspunsul nr. 26/1-05/3-03-52496 din 13.04.2023, aceasta a fost informată că în cazul rezilierii contractului de depozit înainte de termen la iniţiativa deponentului, obligaţia cu privire la reţinerea impozitului pe venit pentru sumele achitate sub formă de dobânzi nu se supune revizuirii, dat fiind faptul că, în temeiul art. 44 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, la determinarea impozitului pe venit a persoanei fizice se aplică metoda de casă.

La data de 10 mai 2023, reclamanta a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat returnarea impozitului pe venit reţinut în plus pentru anul 2021 în mărime de 16,69 lei, prin diminuarea obligaţiei de plată a impozitului pentru apartamentul nr. 1, situat pe adresa *****, bd. Dacia nr. 51/1.

Prin Decizia SFS nr.754/161 din 25.05.2023, contestaţia a fost respinsă.

Ulterior, prin răspunsul Ministerului Finanţelor nr. 04-07/540 din 21.06.2023 a fost menţinută Decizia SFS nr. 754/161 din 25.05.2023.

La data de 12 iunie 2023, Bîtca Tatiana a înaintat acţiune în contencios administrativ împotriva SFS cu privire la anularea Deciziei nr. 754/161 din 25.05.2023 pe marginea contestaţiei împotriva acţiunii funcţionarului fiscal din cadrul Direcţiei generale deservire fiscală, obligarea restituirii sumei de 16,69 lei pentru anul 2021 în beneficiul reclamantei prin diminuarea obligaţiei de plată a impozitului pentru bunurile imobile, precum şi obligarea SFS la achitarea prejudiciului material în sumă de 35 lei şi a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

Potrivit art. 18 lit. g) din Codul fiscal, în venitul brut se include venitul obţinut sub formă de dobândă.

În conformitate cu prevederile art. 90^{1} alin. (3^{7}) şi (4) din Codul fiscal (în vigoare pentru perioada A/2021), băncile, asociaţiile de economii şi împrumut, precum şi emitenţii de valori mobiliare corporative reţin un impozit în mărime de 3% din dobânzile achitate în folosul persoanelor fizice rezidente.

Reţinerea finală a impozitului stabilit prin prezentul articol scuteşte beneficiarul câştigurilor şi veniturilor specificate la alin. (3), (3^{1}), (3^{3}), (3^{4}), (3^{5}), (3^{6}), (3^{7}) şi (3^{8}) de la includerea lor în componenţa venitului brut, precum şi de la declararea acestora.

Conform prevederilor art. 92 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, impozitul reţinut conform art. 69^{18} şi art. 88-91 se achită la buget de către persoana care a efectuat reţinerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plăţile.

Dările de seamă privind impozitul pe venit, primele de asigurare obligatorie de asistenţă medicală reţinute și contribuţiile de asigurări sociale de stat obligatorii calculate se prezintă de către plătitorii veniturilor SFS până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plăţile, cu excepţia dării de seamă indicate la alin. (3), pentru care este prevăzut alt termen de prezentare.

În corespundere cu prevederile art.44 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, pentru persoanele fizice care nu desfăşoară activitate de întreprizăntor metoda de evidenţă aplicabilă este contabilitatea de casă.

La cele invocate în cererea de chemare în judecată, autoritatea pârâtă a menţionat următoarele:

Cu referire la susținerea reclamantei potrivit căreia „în răspunsul SFS nu a fost indicată norma legală care expres interzice restituirea impozitului pe venit în cazul diminuării sau anulării sursei impozabile" –

Restituirea impozitului pe venit achitat/reţinut în plus de către persoanele fizice care nu desfăşoară activitate de întreprinzător se realizează în conformitate cu prevederile art. 175 şi art. 176 din Codul fiscal, precum şi cu Regulamentul privind stingerea obligaţiei fiscale prin compensare şi/sau restituirea mijloacelor băneşti, aprobat prin HG nr.235/2017. Totodată, sunt aplicabile dispozițiile Ordinului SFS nr. 134/2017, privind aprobarea modelului de cerere pentru restituirea sumei impozitului pe venit achitat/reţinut în plus de la persoanele fizice rezidente a Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător, precum şi lista documentelor ce trebuie anexate la o asemenea cerere.

Potrivit pct. 2 din Regulament, „suma plătită în plus" reprezintă suma achitată cu titlu de impozit, taxă, primă de asigurare obligatorie de asistenţă medicală sub formă de contribuţie procentuală la salariu şi la alte recompense, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă prin vărsare voluntară sau prin încasare, inclusiv prin executare silită, într-un cuantum mai mare decât cel prevăzut de legislaţia fiscală.

În conformitate cu pct. 20 din Regulament, în cazul solicitării restituirii sumei plătite în plus în contul bancar şi/sau de plăţi al contribuabilului, SFS este obligat să verifice cauzele apariţiei plăţii în plus şi temeinicia cererii de restituire, efectuând controlul în conformitate cu prevederile Titlului V din Codul fiscal. Rezultatul acestei verificări se consemnează într-o decizie prin care se stabilește suma pasibilă de restituire, cu respectarea termenului prevăzut la art. 175 din Codul fiscal.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 24.11.2020, reclamanta (în calitate de deponent) şi BC „Comerţbank" S.A. au încheiat Contractul de depozit de tip „Pensionar" nr. DF-011401/30. În temeiul acestuia, banca a primit de la deponent suma de **4475,00 euro** (depozit), obligându-se să o restituie la expirarea termenului şi să achite dobânda convenită, în mărimea şi condiţiile stipulate în contract.

Potrivit pct. 3.3. din contract, dobânda aferentă depozitului urma să fie calculată de bancă începând cu ziua constituirii acestuia şi până în ziua precedentă restituirii, iar conform pct. 3.4., plata dobânzii se efectua lunar către deponent.

La data de 29.10.2021, contractul menţionat a fost reziliat anticipat, la iniţiativa deponentului. În aceeași zi, potrivit Ordinului de eliberare a numerarului nr. 53, reclamanta a ridicat soldul contului curent în sumă de **4670,00 euro.**

În aceste condiții, în sensul art. 90^{1} alin. (3^{7}) din Codul fiscal, din dobânzile achitate în folosul reclamantei de către BC „Comerţbank" S.A. a fost reţinut impozitul pe venit în mărime de 16,69 lei.

Respectiv, SFS ca autoritate pârâtă, și-a exprimat dezacordul cu susținerile reclamantei, potrivit cărora „sursa de venit impozabilă în sumă de 1200,26 lei nu există, iar SFS urmează a fi obligat să restituie impozitul pe venit reținut din această sumă, în mărime de 16,69 lei".

Prin urmare, alegaţiile reclamantei privind pretinsa reţinere nejustificată a impozitului pe venit în lipsa existenței sursei de impozitare, precum și menţinerea în baza de date a informaţiei despre venituri care, în opinia sa, nu mai este actuală şi relevantă, sunt absolut nefondate.

Astfel, inclusiv în situația rezilierii contractului de depozit înainte de termen la iniţiativa deponentului, obligaţia de reţinere a impozitului pe venit pentru sumele achitate sub formă de dobâzi rămâne aplicabilă și nu se supune revizuirii de către Serviciul Fiscal de Stat. Aceasta derivă din prevederile art. 44 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, care stabilesc că, la determinarea impozitului pe venit al persoanei fizice, se aplică metoda de casă.

Plecând de la prevederile art. 5, art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1), art. 17 și art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, autoritatea pârâtă concluzionează că decizia emisă pe marginea contestaţiei reclamantei nu este un act administrativ în sensul art. 10 din Codul administrativ, întrucât nu impune destinatarului său obligaţii, sancţiuni, sarcini şi nici nu afectează drepturile/interesele legitime ale persoanei, ci reprezintă finalitatea procedurii de soluţionare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de pricini.

Astfel, chiar dacă SFS a materializat operaţiunile administrative în forma unor acte, aceasta nu le oferă calitatea de acte administrative, întrucât acestea nu produc prin ele însele efecte juridice pentru persoanele din exteriorul procedurii administrative. Respectiv, nu pot fi controlate pe calea acţiunii directe în contencios administrativ, ci doar pe cale subsidiară.

Prin urmare, coroborând circumstanţele de fapt cu cele de drept, rezultă în opinia SFS că acţiunile sale au fost întreprinse cu respectarea legislaţiei, fapt ce determină recunoașterea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

În lumina celor expuse şi în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, SFS a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La referință SFS a anexat: dosarul administrativ în copii autentificate și copia procurii nr. 29 din 07.04.2023.

În ședința de judecată, reclamanta a susținut pretențiile din acțiune a pledat pentru admiterea integrală a acestora.

În ședința de judecată reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, reprezentant în bază de procură Olga Golban, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată terțul Emil Bîtcă a solicitat admiterea acțiunii depuse de Tatiana Bîtcă în sensul formulat de reclamantă.

Aprecierea instanței de judecată.

Analizând explicațiile participanților la proces și piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că **acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă** pentru considerentele ce urmează.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Examinând materialele cauzei, înscrisurile anexate la dosar, argumentele reclamantei și obiecțiile autorității pârâte, instanța reține că la data de 24.11.2020 reclamanta Tatiana Bîtca a încheiat cu BC „Comerțbank” SA un contract de depozit de tip „Pensionar”, pe termen de 12 luni.

În baza contractului, banca a calculat și plătit dobândă, reținând impozitul pe venit în mărime de 3%, conform art. 90^1 alin. (3^7) Cod fiscal.

La data de 29.10.2021, contractul a fost reziliat anticipat, iar reclamanta a ridicat suma de 4 670 euro, fapt confirmat prin Ordinul de eliberare a numerarului nr. 53 din 29.10.2021. Din acest înscris nu rezultă expres care este structura sumei retrase (depozit principal și/sau dobândă).

Totuși, conform Formularului FVID18 din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, reclamanta figurează cu venit sub formă de dobândă în mărime de 1200,26 lei, pentru care a fost reținut impozit pe venit în sumă de 16,69 lei. Aceste date sunt confirmate de Decizia SFS nr. 754/161 din 25.05.2023, contestată în prezenta cauză.

Reclamanta susține că această dobândă nu a fost efectiv încasată și că impozitul reținut constituie o supraplată. În schimb, SFS arată că dobânda a fost efectiv achitată, iar impozitul reținut are caracter final, conform art. 90^1 Cod fiscal.

Potrivit art. 90^1 alin. (3^7) Cod fiscal, băncile rețin la sursă un impozit final de 3% din dobânzile achitate în folosul persoanelor fizice rezidente. Caracterul „final” presupune că beneficiarul nu mai include venitul în declarația anuală și nu poate solicita ajustări, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

De asemenea, art. 44 alin. (1) lit. a) Cod fiscal stabilește că pentru persoanele fizice venitul se determină pe baza metodei contabilității de casă, adică numai în măsura sumelor efectiv încasate.

Astfel, pentru a justifica restituirea impozitului ca supraplată, reclamanta trebuia să probeze că dobânda de 1200,26 lei nu a fost efectiv achitată, ci doar calculată scriptic și ulterior anulată prin rezilierea contractului de depozit.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte are obligația să probeze circumstanțele invocate ca temei al pretențiilor sale.

Instanța reține că reclamanta nu a prezentat înscrisuri bancare (extrase de cont, certificate de la bancă, clauze contractuale detaliate) care să demonstreze inexistența plății efective a dobânzii. În schimb, dosarul administrativ conține Formularul FVID18, act oficial ce atestă că dobânda a fost încasată și impozitul a fost reținut. Acest document beneficiază de prezumția de legalitate și autenticitate până la proba contrară.

În lipsa unor probe contrare, instanța este ținută să rețină că venitul a fost efectiv realizat, iar impozitul reținut are caracter legal și definitiv.

Instanța apreciază că Decizia SFS nr. 754/161 din 25.05.2023 a fost emisă cu respectarea cadrului legal, întrucât reclamanta nu a dovedit existența unei supraplăți în sensul art. 175–176 Cod fiscal.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Corespunzător, instanța de judecată, având în vedere circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță și pornind de la legalitatea

acțiunilor Serviciului Fiscal de Stat, consideră necesar de a respinge pretențiile înaintate de reclamant ca neîntemeiate

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Tatiana Bîtca împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător **Vitalii Ciumac**